

RECHTSPRAAK

Korting door PMT van pensioen uit 2013 en 2014. Geen onevenwichtige belangenafweging. Te lage premiestelling door gedempte kostendekkende premie niet aannemelijk. Geen strijd met Europees eigendomsrecht.

Verplichtgesteld bedrijfstakpensioenfonds PMT heeft in 2013 en 2014 de pensioenen gekort. Appellanten zijn het niet eens met die korting. Zij voeren onder meer aan dat de gelijke korting van werkenden, slapers en gepensioneerden onevenwichtig is. Het argument van appellanten dat PMT bij haar kortingsbesluiten de belangen van alle betrokkenen niet op evenwichtige wijze heeft afgewogen, omdat zij daarbij geen rekening heeft gehouden met het feit dat zij als gevolg van het hanteren van een gedempte premie vanaf 2008 verlies heeft geleden op de inkoop van nieuwe pensioenaanspraken, heeft het hof ongegrond bevonden. Dat PMT geen, althans een lager dekkingstekort zou hebben gehad als zij in de jaren 2009-2013 een hogere (in hun ogen: wel kostendekkende) premie in rekening zou hebben gebracht en geen verlies zou hebben geleden op de inkoop van nieuwe pensioenaanspraken, faalt. Geenszins aannemelijk is geworden dat er in die jaren sprake is geweest van een te lage premiestelling, terwijl appellanten ten onrechte geen rekening hebben gehouden met de invloed van de gestegen levensverwachting. Het hof oordeelt dat niet aannemelijk is geworden dat PMT bij haar besluiten in 2013 en 2014 om de pensioenaanspraken en pensioenrechten van de werkenden, de slapers en de gepensioneerden met een gelijk percentage te korten, de belangen van alle betrokkenen niet op een evenwichtige wijze heeft afgewogen. Er is onvoldoende gesteld om te kunnen concluderen dat PMT – in strijd met artikel 1 Eerste Protocol en/of artikel 17 EU Handvest – op onrechtmatige (disproportionele) wijze hun pensioenrechten heeft gekort.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 16 april 2019

ECLI: [ECLI:NL:GHDHA:2019:1124](https://eur-lex.europa.eu/eli/ECLI/NL/GHDHA/2019/1124)

Roepnaam: Korting PMT

Zaaknummer: 200.236.068/01

Rechters: J.M.T. van der Hoeven-Oud, M.J. van der Ven en C.A. Joustra

Advocaten: M.J. Meijer, E. Lutjens

Wetsartikelen: 134 Pensioenwet, 105 Pensioenwet

Trefwoorden: korting, evenwichtige belangenafweging, eigendomsrecht

Categorie: Financieel pensioenrecht

RECHTSPRAAK

Geschil tussen werknemer, ziekenhuis en PFZW. Kantonrechter wijst vordering werknemer tot premieafdracht van ziekenhuis en toekenning pensioenopbouw door PFZW af. Ziekenhuis grieft in incidenteel beroep tegen vaststelling kantonrechter dat zij appellant niet heeft aangemeld bij PFZW en geen premies heeft betaald. Hof oordeelt dat PFZW zich mag voegen aan zijde appellant om daarop te reageren.

Appellant is van 1 mei 1980 tot 1 juli 1981 in dienst geweest van het ziekenhuis in de functie van assistent-geneeskundige (arts) in opleiding (tot medisch specialist). Hij vordert premieafdracht van het ziekenhuis en pensioenopbouw van het pensioenfonds PFZW. De kantonrechter heeft zijn vorderingen afgewezen. In incidenteel hoger beroep grieft het ziekenhuis tegen de vaststelling door de kantonrechter dat het appellant niet heeft aangemeld en geen premie heeft betaald. Het pensioenfonds wil daarop reageren en vraagt voeging aan de zijde van appellant. Naar het oordeel van het hof heeft het pensioenfonds voldoende belang om te kunnen reageren op de grief van het ziekenhuis. Niet kan worden uitgesloten dat het pensioenfonds nadelige gevolgen kan ondervinden van de beoordeling van (met name) die grief en de consequenties die dat ook voor het pensioenfonds kan hebben. Het hof laat het pensioenfonds toe als gevoegde partij aan de zijde van appellant. De zaak wordt verwezen voor beraad.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 3 oktober 2017

ECLI: [ECLI:NL:GHSHE:2017:4194](#)

Roepnaam: Voeging pensioenfonds

Zaaknummer: 200.205.424/01

Rechters: S.M.A.M. Venhuizen, O.G.H. Milar, P.P.M. Rousseau

Advocaten: C.E. Stratenus, A.W. Cramer, T. Huijg

Wetsartikelen: 217 Rv, 218 Rv

Trefwoorden: voeging, incident, hoger beroep, premievordering

Categorie: Procesrecht

RECHTSPRAAK

Geschil over vraag of chirurg in opleiding viel onder werkingssfeerbepaling PFZW. Hof oordeelt aan de hand van objectieve uitlegnorm dat hij niet onder werkingssfeer viel. Hij verrichtte in 1980 tijdelijk werk. Daarom viel hij niet onder de verplichtstelling van het bedrijfspensioenfonds, aldus het hof.

Appellant heeft tussen 1975 en 1985 als neurochirurg (in opleiding) bij verschillende ziekenhuizen gewerkt. In 1980/1981 had appellant een arbeidsovereenkomst waarin stond dat hij zou worden opgenomen in de pensioenregeling van PGGM indien hij daarvoor in aanmerking zou komen volgens het reglement. In dit reglement stond dat werknemers die tijdelijk aan de instelling verbonden zijn geen beroep kunnen doen op het pensioenreglement. De toenmalige verplichtstellingsbeschikking vermeldde dat tijdelijke werknemers worden uitgezonderd. Appellant vordert van ziekenhuis en pensioenfonds premies en pensioen voor het jaar dat hij werkzaam was voor het ziekenhuis, vermeerderd met de wettelijke rente. Het hof oordeelt op grond van de objectieve uitlegmethode dat appellant niet voldeed aan het dubbele tijdelijkheids criterium, tijdelijk aan het ziekenhuis verbonden in een functie die een tijdelijk karakter had. Het hof overweegt dat het werk van appellant gericht was op tijdelijkheid, het was namelijk gericht op zijn opleiding voltooien. De vordering jegens het ziekenhuis voor wat betreft aanmelding bij het pensioenfonds is verjaard. Het hof wijst de vorderingen van appellant af.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 30 april 2019

ECLI: [ECLI:NL:GHSHE:2019:1614](#)

Zaaknummer: 200.205.424/01

Rechters: H. AE. Uniken Venema, H.K.N. Vos, F.G. Laagland

Advocaten: C.E. Stratenus, A.W. Cramer, T. Huijg

Wetsartikelen: 4 Wet Bpf

Trefwoorden: uitleg werkingssfeerbepaling, verplichtstelling

Categorie: Uitleg, verplichtstelling

RECHTSPRAAK

Pensioenontslag piloten. Stapsgewijze verhoging pensioenontslagleeftijd van 56 naar 58 jaar. Eerder pensioenontslag voor oudere piloten. Hof oordeelt dat geen sprake is van verboden leeftijdsonderscheid.

Voor piloten van KLM geldt een pensioenontslagleeftijd van 56 jaar. KLM verhoogt de pensioenontslagleeftijd stapsgewijs naar 58 jaar in een met VNV gesloten overgangsregeling. Het pensioenontslag van oudere piloten gebeurt maximaal twee jaar eerder dan het pensioenontslag van jongere piloten. Diverse oudere piloten stellen dat dit verboden leeftijdsonderscheid is. Gelet op de op zich legitieme doelstellingen van het doorstromingsbeleid en een evenwichtige personeelsopbouw, acht het hof de stapsgewijze verhoging van de pensioenleeftijd objectief gerechtvaardigd. Hoewel iedere leeftijdsgrens iets arbitrairs heeft, is de stapsgewijze opbouw gelet op de argumenten van KLM en VNV passend te noemen. KLM en VNV hebben betoogd dat een wezenlijk andere opbouw tot onoverkomelijke kosten voor KLM zou leiden. Dat is door [X] c.s. niet gemotiveerd weersproken, anders dan met het argument dat kosten geen rechtvaardigingsgrond kunnen vormen. Juist omdat de sociaal partners zijn overeengekomen dat ook de vliegers een financiële bijdrage leveren aan de Overgangsregeling, is het legitiem mede met de omstandigheid van de beheersbaarheid van de kosten rekening te houden. De zes door appellanten genoemde alternatieven acht het hof niet reëel. Dat de huidige regeling ten opzichte van de situatie dat [X] c.s. tot zijn 62e of 65e zou kunnen doorwerken een groot inkomensverschil oplevert, doet aan het voorgaande niet af. Het hof acht voor de overgangsregeling daarom, net als het College voor de Rechten van de Mens, een objectieve rechtvaardigingsgrond aanwezig.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 30 april 2019

ECLI: [ECLI:NL:GHAMS:2019:1512](#)

Zaaknummer: 200.227.048/01

Rechters: G.C. Boot, D. Kingma, H.M.M. Steenberghe

Advocaten: M. Heemskerk, J.M. van Slooten, E.H.A. Schram

Wetsartikelen: 7 WGBL

Trefwoorden: pensioenontslag piloten, overgangsregeling, leeftijdsdiscriminatie

Categorie: Gelijke Behandeling

RECHTSPRAAK

Uitleg werkingssfeerbepaling. Is activiteit werkgever voornamelijk uitzending van in Nederland woonachtige chauffeurs aan Nederlandse vervoerondernemingen? CRvB stelde prejudiciële vraag over verplichte verzekering Nederlandse sociale zekerheid. Pensioenfonds eist inzage in stukken van werkgever. Hof wijst die vordering toe. Pensioenfonds moet eigen onderzoeksrapportage in het geding brengen.

Werkgever die zich bezighoudt met internationaal transport bestrijdt verplichte aansluiting bij bedrijfstakpensioenfonds Vervoer. De CRvB heeft onder meer de prejudiciële vraag gesteld of de vrachtwagenchauffeurs verplicht verzekerd zijn voor de Nederlandse sociale zekerheid of voor de Cypriotische sociale zekerheid. Het pensioenfonds ziet de werkgever als uitzendbureau met bedrijfsactiviteiten die voornamelijk bestaan uit het uitzenden van in Nederland woonachtige chauffeurs aan in Nederland gevestigde vervoerondernemingen, zodat wel degelijk een aansluitplicht bij het pensioenfonds bestaat. Het fonds verzoekt meer stukken en informatie van werkgever en een kopie van het bestuursrechtelijk procesdossier. Het pensioenfonds heeft naar het oordeel van het hof een rechtmatig belang bij de door hem van werkgever verlangde informatie. De beperkte opvatting van werkgever over de plicht om mee te werken aan het inbrengen van stukken wordt, gezien onder meer het bepaalde in de artikelen 20 en 22 Rv, verworpen. Van werkgever wordt verlangd dat hij zijn verweer substantieert, allereerst door het overleggen van stukken uit bestuursrechtelijk en – zo nodig – nadien door het ontsluiten van verdere stukken en gegevens uit zijn administratie. Het pensioenfonds moet zijn onderzoeksrapportage in geding brengen.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 14 mei 2019

ECLI: [ECLI:NL:GHARL:2019:4138](#)

Zaaknummer: 200.206.789/01

Rechters: W.F. Boele, J.H. Kuiper, H.M. Fahner

Advocaten: M.J. van Dam, E. Lutjens

Wetsartikelen: 21 Rv, 22 Rv

Trefwoorden: verplichtstelling, internationale vrachtwagenchauffeurs, informatieplicht

Categorie: Procesrecht, Verplichtstelling

RECHTSPRAAK

Bestuurder kappersbedrijf aansprakelijk voor niet tijdige melding betalingsonmacht aan bedrijfstakpensioenfonds of onbehoorlijk bestuur? Terugstorting door pensioenfonds van betaalde voorschotten pensioenpremies door mismatch software. Geen melding betalingsonmacht noodzakelijk. Geen onbehoorlijk bestuur.

De bestuurder van een kappersbedrijf wordt hoofdelijk aansprakelijk gesteld door het bedrijfstakpensioenfonds wegens niet tijdige melding betalingsonmacht en onbehoorlijk bestuur. Voorschotten pensioenpremie vanuit onderneming worden door het pensioenfonds teruggestort omdat geen aangifte is gedaan die matcht met de automatisering van het pensioenfonds. Door deze terugstorting herleven de oude voorschotnota's niet. Het pensioenfonds heeft geen nieuwe nota's verzonden waarvan de betalingstermijn voor het aanvragen van het eigen faillissement van de vennootschappen was verlopen. Melding van betalingsonmacht is niet vereist. Softwareproblemen bij de vennootschap kwalificeren nog niet als onbehoorlijk bestuur. Bestuurder is niet aansprakelijk.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 21 mei 2019

ECLI: [ECLI:NL:GHARL:2019:4359](#)

Roepnaam: Bpf Kappersbedrijf

Zaaknummer: 200.220.265/01

Rechters: J.H. Kuiper, M. Willemse, D.J. Keur

Advocaten: J.J. Veldhuis, M. Kremer, G.R. Derksen

Wetsartikelen: 23 Wet Bpf

Trefwoorden: bestuurdersaansprakelijkheid, pensioenpremies, onbehoorlijk bestuur

Categorie: Verplichtstelling

RECHTSPRAAK

Kwijtingsclausule in een vaststellingsovereenkomst. Onderdeel is vrijstelling tot einddatum met behoud van loon. Hof legt vaststellingsovereenkomst met toepassing Haviltex-norm zo uit dat werknemer recht heeft behouden op pensioenopbouw tot aan einddatum. Geen kwijting over pensioenafspraken. Hof oordeelt dat werkgever pensioenschade moet vergoeden.

Geïntimeerde en Ayers Rock hebben een vaststellingsovereenkomst gesloten met een finalekwijtingsclausule. In geding is of geïntimeerde afstand heeft gedaan van eventuele pensioenopbouw tot aan de einddatum door in te stemmen met de kwijtingsclausule. Deelname aan de pensioenregeling was sinds 2013 niet verplicht maar vrijwillig. Deze deelname is steeds een arbeidsvoorwaarde geweest in het contract van geïntimeerde en niet eenzijdig gewijzigd door Ayers Rock. Ayers Rock is er tot het einde van de overeenkomst van uitgegaan dat geïntimeerde deelnam aan het pensioenfonds en bleef premies afdragen. In de kwijtingsclausule is bepaald dat er geen kwijting wordt verleend 'voor zover het betreft nakoming van de hiervoor in de overeenkomst beschreven rechten en verplichtingen'. Geïntimeerde is vrijgesteld van werkzaamheden 'met behoud van loon'. Volgens het hof leidt het Haviltex-criterium ertoe dat het voor de hand lag om af te rekenen zoals steeds is gedaan. De kwijtingsclausule staat er daarom niet aan in de weg dat geïntimeerde haar recht op deelname aan het pensioenfonds tot aan het einde van de arbeidsovereenkomst heeft behouden en dat Ayers Rock verplicht was daaraan gevolg te geven. Door dat niet te doen is Ayers Rock tegenover [geïntimeerde] tekortgeschoten. Ayers Rock moet daarom de (pensioen)schade van geïntimeerde vergoeden.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 21 mei 2019

ECLI: [ECLI:NL:GHDHA:2019:1093](#)

Zaaknummer: 200.220.030/01

Rechters: R.S. van Coevorden, D. Aarts, J.A. van Dorp

Advocaten: J.P. Hellinga, F. Werdmüller von Elgg

Trefwoorden: vaststellingsovereenkomst, uitleg, kwijting, pensioen

Categorie: Uitleg

RECHTSPRAAK

Bijzonder nabestaandenpensioen toegekend door pensioenfonds. Terugvordering op latere datum als onverschuldigde betaling. Hof legt pensioenreglement zo uit dat appellant geen recht had op bijzonder nabestaandenpensioen. Pensioenfonds kan niet verlangen dat de nabestaande het overgangsrecht beter kent dan de pensioenuitvoerder. Verrekening belastingschade door ten onrechte toekenning pensioen. Hoogte toegekende vordering pensioenfonds beperkt.

Appellante heeft tussen 1974 en 2003 samengewoond met B en een samenlevingscontract gesloten; dit is beëindigd in 2004. B is in 2010 voor het bereiken van de pensioenleeftijd overleden. In 2014 heeft appellante een verzoek tot bijzonder nabestaandenpensioen ingediend. Dit wordt in eerste instantie toegekend maar later ingetrokken omdat er geen huwelijk of geregistreerd partnerschap was. De betalingen worden stopgezet en het al betaalde bedrag wordt teruggevorderd. Het hof legt het pensioenreglement zo uit dat appellante geen recht had op nabestaandenpensioen. Er kon niet van appellante verwacht worden dat zij op de hoogte was van het overgangsrecht. Het bedrag dat is betaald voordat appellante zich er bewust van werd dat zij geen recht op de pensioenuitkering had, hoeft niet terugbetaald te worden. Het pensioenfonds is aansprakelijk voor de schade van appellante die voortvloeide uit de onterechte toekenning van het nabestaandenpensioen, zoals belasting en toeslagen. Appellante mag deze schade verrekenen met de terugbetaling. De vordering van het pensioenfonds wordt deels toegekend.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 28 mei 2019

ECLI: [ECLI:NL:GHARL:2019:4591](#)

Zaaknummer: 200.226.696/01

Rechters: J.H. Kuiper, M.E.L. Flikkers, G.T. de Jong

Advocaten: D. van der Wijk, M. de Wijs

Wetsartikelen: 6:203 BW

Trefwoorden: nabestaandenpensioen, uitleg, onverschuldigde betaling

Categorie: Uitleg, informatie

RECHTSPRAAK

Echtscheiding. Rechtbank bepaalt dat partijen moeten overgaan tot wettelijke pensioenverevening en gaat ervan uit dat partijen relevante gegevens over en weer zullen uitwisselen.

De man en de vrouw zijn in 2001 gehuwd in gemeenschap van goederen. Vrouw verzoekt om echtscheiding met nevenvoorzieningen. Ten aanzien van pensioen verzoekt zij dat de man en de vrouw moeten overgaan tot de wettelijke pensioenverevening. Nu de man geen verweer heeft gevoerd op dit punt, begrijpt de rechtbank hieruit dat de man er geen bezwaar tegen heeft dat partijen zullen overgaan tot pensioenverevening. De rechtbank zal daarom bepalen dat partijen moeten overgaan tot de wettelijke pensioenverevening zoals bepaald in artikel 1:155 BW en in de Wet verevening pensioenrechten bij scheiding. De rechtbank gaat ervan uit dat partijen hiertoe de relevante gegevens over en weer zullen uitwisselen.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 11 maart 2019

ECLI: [ECLI:NL:RBDHA:2019:3325](#)

Zaaknummer: C/09/553605 en C/09/563750

Rechters: J.Th.W. van Ravenstein, S.M. Westerhuis-Evers, M.S. Vonck

Advocaten: W.M. Vermeijden, A.J.M.H. de Werd

Wetsartikelen: 1:155 BW

Trefwoorden: echtscheiding, pensioenverevening

Categorie: Scheiding

RECHTSPRAAK

Echtscheiding. Overeenstemming over waardering aandeel vrouw in pensioen eigen beheer na partijoverleg. Rechtbank bepaalt afstortingsdatum op zes maanden na waarderingsdatum. Man is rente verschuldigd van 2 procent vanaf die datum plus wettelijke rente bij overschrijding zesmaandentermijn.

Bij beschikking van 18 september 2018 heeft de rechtbank een eindbeslissing genomen over de verdeling van de huwelijksgoederengemeenschap van de man en de vrouw.

Iedere verdere beslissing ten aanzien van de pensioenaanspraken (met dwangsommen) is aangehouden zodat (de accountants van) partijen nader overleg met elkaar kunnen voeren over de pensioenaanspraken. De rechtbank is uit de overgelegde stukken gebleken dat de man en de vrouw samen met hun financieel adviseurs een beginselovereenstemming hebben bereikt over de waardering van het aandeel van de vrouw in de gezamenlijke pensioenrechten per 1 oktober 2018, te weten € 490.000, en de wijze waarop de afstorting van dit bedrag zal plaatsvinden. De rechtbank zal de tussen partijen overeengekomen waardering vastleggen en overeenkomstig de gemaakte afspraken bepalen dat het pensioen in eigen beheer eerst wordt omgezet in een oudedagsverplichting alvorens tot afstorting daarvan wordt overgegaan. Man en vrouw zijn het niet eens geworden over de afstortingsdatum en of de man rente moet betalen. De rechtbank acht het redelijk dat de man uiterlijk zes maanden na deze beschikkingsdatum (15 september 2019) overgaat tot afstorting van het pensioen van de vrouw. Vanaf 1 oktober 2018 (datum waardering pensioenvoorziening) is de man 2 procent rente verschuldigd. Vanaf 15 september 2019 is daarnaast wettelijke rente verschuldigd.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 15 maart 2019

ECLI: [ECLI:NL:RBDHA:2019:4158](#)

Zaaknummer: C/09/526478 en C/09/536719

Rechters: J.C. Sluymer, O.F. Bouwman, I. Zetstra

Advocaten: M.H. van den Berg, O. Hammerstein

Trefwoorden: scheiding, eigen beheer, afstorting

Categorie: Scheiding

RECHTSPRAAK

Echtscheiding. Verevening pensioenrechten. Afwijkende verrekeningsgrondslag in huwelijkse voorwaarden. Rechtbank verklaart voor recht dat vrouw recht heeft op 16,15 procent van het totale pensioen, opgebouwd tijdens het huwelijk.

Partijen zijn met elkaar gehuwd in 2004 onder huwelijkse voorwaarden. De man heeft de Nederlandse nationaliteit en de vrouw de Duitse. In de akte huwelijkse voorwaarden staat onder meer: 'De verevening vindt plaats op basis van de totaalsom van de waarden van de pensioenrechten van ieder der echtgenoten, voor zover opgebouwd tijdens het huwelijk, zijnde de verrekeningsgrondslag. Partijen geven elkaar nu voor dat geval onherroepelijk volmacht tot het verzamelen van de vereiste informatie.' De man verzoekt voor recht te verklaren dat de vrouw recht heeft op 15,22 procent van het totale pensioen. De vrouw stelt dat zij recht heeft op netto 31,21 procent (bruto 36,98 procent). De rechtbank oordeelt dat de vrouw recht heeft op 16,5 procent van het totale pensioen, dezelfde verdeelsleutel als voor de rest van het vermogen.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 19 april 2019

ECLI: [ECLI:NL:RBROT:2019:3424](#)

Zaaknummer: C/10/545261 en C/10/552961

Rechters: M. Fiege, A. Lablans, P.R. de Geus

Advocaten: C.C. van Bodegom, E.M.F. Prickartz

Wetsartikelen: 4 WVPS

Trefwoorden: scheiding, verevening, huwelijkse voorwaarden, verrekeningsgrondslag

Categorie: Scheiding

RECHTSPRAAK

Receptioniste eist na overgang van onderneming met succes deelname aan PFZW. Nadere arbeidsovereenkomst tot stand gekomen met afspraken over pensioen.

Receptioniste is vanaf 1998 in dienst van woningstichting Cordaan. Werkgever is aangesloten bij PFZW. Op 31 januari 2012 heeft Cordaan de betrokken werknemers, onder wie eiseres, geïnformeerd over de overgang van de receptie- en alarmeringsdiensten in De Drecht per 1 maart 2012. Tussen partijen is in geschil of zij vanaf die datum recht heeft op aansluiting bij PFZW. Werkneemster baseert haar aanspraak op de overgang van onderneming dan wel op de (nakoming van de) arbeidsovereenkomst die zij na de overgang van onderneming met SES De Drecht zegt te zijn aangegaan. Zij heeft ingestemd met een met ingang van 1 maart 2012 geldende arbeidsovereenkomst met SES De Drecht. In deze arbeidsovereenkomst zijn nadere afspraken te vinden over onder meer pensioen (werkgever draagt zorg voor pensioen, CAO verzorgtehuizen is van toepassing). Uit brieven van PFZW volgt dat vrijwillige aansluiting mogelijk is. Werkgever heeft pensioenpremies ingehouden maar werknemer niet geïnformeerd ex artikel 7 Pw en niet extern ondergebracht ex artikel 23 Pw. Geen verjaring. Kantonrechter veroordeelt werkgever tot aansluiting met terugwerkende kracht bij PFZW.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 30 april 2019

ECLI: [ECLI:NL:RBAMS:2019:3040](#)

Zaaknummer: 7341451

Rechters: E.J. van der Molen

Advocaten: A. Lof, S.F.H. Jellinghaus

Wetsartikelen: 7:663 BW, 3:310 BW, 7 Pw

Trefwoorden: overgang onderneming

Categorie: Overname, uitleg

RECHTSPRAAK

Opzegging uitvoeringsovereenkomst pensioenfonds door Friesland Campina. Opzegtermijn en vergoeding voor uitvoeringskosten in uitvoeringsovereenkomst geregeld. Vergoeding uitvoeringskosten in bindend advies vastgesteld Geen aanvullende schadevergoeding op grond van redelijkheid en billijkheid.

Tussen partijen is in geschil of FrieslandCampina c.s. onrechtmatig heeft gehandeld door in strijd met de eisen van redelijkheid en billijkheid (1) de pensioenregeling per 1 januari 2009 te sluiten voor nieuwe deelnemers alsmede (2) door de uitvoeringsovereenkomst UO2010 met pensioenfonds SPC met ingang van 1 januari 2015 op te zeggen zonder aanbod tot (schade)vergoeding. Naar het oordeel van de kantonrechter is het niet aanmelden van nieuwe deelnemers in beginsel mogelijk. In de UO 2010 is uitdrukkelijk overeengekomen dat werknemers die vanaf 1 januari 2009 in dienst treden bij FrieslandCampina c.s., niet worden verzekerd bij SPC. Partijen waren het hierover dus kennelijk eens. Sluiten van de pensioenregeling voor nieuwe deelnemers is niet naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar. Van onrechtmatig handelen is daarom evenmin sprake. Herstelsituatie maakt dit niet anders. SPC en FrieslandCampina c.s. hebben uitdrukkelijk voorzien in een opzegmogelijkheid waarbij zij ook gedetailleerd de voorwaarden voor opzegging hebben geregeld, waaronder een vergoeding voor uitvoeringskosten aan SPC. De hoogte daarvan is bij bindend advies vastgesteld. De ruimte voor de aanvullende werking van de redelijkheid en billijkheid is daarom naar het oordeel van de kantonrechter zeer beperkt. Eisen van redelijkheid en billijkheid in verband met de aard en inhoud en de omstandigheden van het geval brengen niet mee dat de opzegging door FrieslandCampina c.s. gepaard moet gaan met het aanbod tot een aanvullende (schade)vergoeding.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 3 mei 2019

ECLI: [ECLI:NL:RBROT:2019:3875](https://ecli.nl/RBROT:2019:3875)

Roepnaam: FrieslandCampina

Zaaknummer: 6766533 / CV EXPL 18-10871

Rechters: S. Poiesz

Advocaten: I.H. Vermeeren, C.E. Drion, G. te Winkel, R.F. van der Ham

Trefwoorden: opzegging uitvoeringsovereenkomst, schadevergoeding

Categorie: Uitleg

RECHTSPRAAK

Geschil tussen Luxemburgse onderneming en bedrijfstakpensioenfonds of pensioenpremies zijn verschuldigd. Kantonrechter oordeelt op grond van uitleg Europees recht en pensioenwetgeving dat onderneming pensioenpremies aan Nederlands pensioenfonds is verschuldigd.

Luxemburgse werkgever Presta heeft in de periode 2012-2017 ruim vijfhonderd Poolse werknemers als slachter ter beschikking gesteld aan Nederlandse ondernemingen in de versvlees- en vleesbewerkende industrie. Tussen het Bedrijfstakpensioenfonds voor Vlees, Vleeswaren, Gemaksvoeding en Pluimveevlees (hierna: Bpf VLEP) en de werkgever is in geschil of de werkgever pensioenpremies verschuldigd is voor deze werknemers. De kantonrechter overweegt dat verplichte deelneming in bedrijfstakpensioenfondsen aan te merken is als bijzonder dwingend recht ex artikel 9 Rome I. De Detacheringsrichtlijn bepaalt dat een bepaalde set 'harde kern arbeidsvoorwaarden' geldt die in de lidstaat van ontvangst is vastgesteld. Aanvullend pensioen valt daar niet onder. De Beschermingsrichtlijn (geïmplementeerd in art. 97 Pw) en de Coördinatieverordening, die betrekking hebben op aanvullende pensioenregelingen, gaan uit van exclusieve werking, in die zin dat slechts de wetgeving van één lidstaat van toepassing kan zijn. Artikel 97 Pw strekt ertoe dat bij detachering van een andere lidstaat naar Nederland deelneming in het tweedepijlerpensioen in die andere lidstaat wordt voortgezet, mede om te voorkomen dat in die situatie dubbele pensioenopbouw plaatsvindt. Nu de werknemers niet deelnemen in een Luxemburgse aanvullende pensioenvoorziening kan de werkgever zich niet op artikel 97 lid 2 Pw beroepen. Nederland moet worden aangemerkt als gewoonlijk werkland ex artikel 8 Rome I. De werkgever wordt veroordeeld om aan Bpf VLEP een premieschuld van € 1.779.393,64 te voldoen.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 22 mei 2019

ECLI: [ECLI:NL:RBMNE:2019:2294](#)

Roepnaam: Presta

Zaaknummer: 6724900 UC EXPL 18-2787 LH/1040

Rechters: J.J.M. de Laat

Advocaten: W.P.N. Thijssen, J.A. van de Hoef, B.J. Maes, E. Lutjens, B. Degelink

Wetsartikelen: 8 Rome I VO, 9 Rome I VO, 97 Pw

Trefwoorden: verplichtstelling, internationaal, dwingend recht

Categorie: Verplichtstelling

RECHTSPRAAK

Geschil tussen Slowaakse onderneming en bedrijfstakpensioenfonds of pensioenpremies zijn verschuldigd. Kantonrechter oordeelt op grond van uitleg Europees recht en pensioenwetgeving dat onderneming pensioenpremies aan Nederlands pensioenfonds is verschuldigd.

Slowaakse onderneming heeft in de periode 2012-2017 ruim zeshonderd werknemers als ‘medewerkers in de vleesproductie’ ter beschikking gesteld aan, en laten werken in, Nederlandse ondernemingen in de versvlees- en vleesbewerkende industrie. Tussen het Bedrijfstakpensioenfonds voor Vlees, Vleeswaren, Gemaksvlees en Pluimveevlees (hierna: Bpf VLEP) en de werkgever is in geschil of de werkgever pensioenpremies verschuldigd is voor deze werknemers. De kantonrechter overweegt dat verplichte deelneming in bedrijfstakpensioenfonds aan te merken is als bijzonder dwingend recht ex artikel 9 Rome I. De Detacheringsrichtlijn bepaalt dat een bepaalde set ‘harde kern arbeidsvoorwaarden’ geldt die in de lidstaat van ontvangst is vastgesteld. Aanvullend pensioen valt daar niet onder. De Beschermingsrichtlijn (geïmplementeerd in art. 97 Pw) en de Coördinatieverordening, die betrekking hebben op aanvullende pensioenregelingen, gaan uit van exclusieve werking, in die zin dat slechts de wetgeving van één lidstaat van toepassing kan zijn. Artikel 97 Pw strekt ertoe dat bij detachering van een andere lidstaat naar Nederland deelneming in het tweedepijlerpensioen in die andere lidstaat wordt voortgezet, mede om te voorkomen dat in die situatie dubbele pensioenopbouw plaatsvindt. Nu de werknemers niet deelnemen in een Slowaakse aanvullende pensioenvoorziening kan de werkgever zich niet op artikel 97 lid 2 Pw beroepen. Nederland moet worden aangemerkt als gewoonlijk werkland ex artikel 8 Rome I. De werkgever wordt veroordeeld om aan Bpf VLEP een premieschuld van € 1.784.287,69 te voldoen.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 22 mei 2019

ECLI: [ECLI:NL:RBMNE:2019:2295](#)

Roepnaam: Lema

Zaaknummer: 6724989 UC EXPL 18-2789 LH/1040

Rechters: J.J.M. de Laat

Advocaten: W.P.N. Thijssen, J.A. van de Hoef, B.J. Maes, E. Lutjens, B. Degelink

Wetsartikelen: 8 Rome I VO, 9 Rome I VO, 97 Pw

Trefwoorden: verplichtstelling, internationaal, gewoonlijk werkland

Categorie: Verplichtstelling

RECHTSPRAAK

Echtscheiding. Bij pensioengerechtigde leeftijd is helft van het pensioen verschuldigd aan de ex-echtgenoot. Dat geldt over en weer.

Partijen zijn in 2006 met elkaar gehuwd op de Filipijnen in gemeenschap van goederen. In 2016 is de echtscheiding uitgesproken. Onder de onverdeelde vermogensbestanddelen zijn onder andere de opgebouwde pensioenrechten van gedaagde en de pensioenrechten van eiseres. De door gedaagde opgebouwde pensioenrechten zullen worden toebedeeld aan hem. Uit hoofde van overbedeling is hij vanaf pensioengerechtigde leeftijd telkens de helft van zijn pensioen verschuldigd aan de vrouw. Hij dient voormeld fonds te instrueren dat alsdan telkens de helft van zijn pensioenuitkeringen voor zover opgebouwd tot 19 januari 2017 rechtstreeks aan haar wordt uitbetaald op een door haar aan dat fonds door te geven bankrekening. De pensioenrechten van de vrouw worden op dezelfde wijze vanaf pensioengerechtigde leeftijd uitgekeerd aan de man.

Instantie: Gerecht in Eerste Aanleg van Aruba

Datum uitspraak: 8 mei 2019

ECLI: [ECLI:NL:OGEAA:2019:259](#)

Zaaknummer: AUA201800016

Rechters: A.H.M. van de Leur

Advocaten: E.M.J. Cafarzuza, J.M.R.F. Scheper

Trefwoorden: scheiding

Categorie: Scheiding